Nye Bøger.

Dansk Fredsforenings Historie af Frederik Bajer (Jul. Gjellerups Forlag) vil have stor Betydning for Fredsvenner. Hr. Bajer har heri med sin sædvanlige Omhu og Nøjagtighed ikke alene holdt Begivenhederne fast, der har ført Sagen til den Udvikling, den har naaet, men det er ogsaa lykkedes Forfatteren at sætte vort lille Lands Fredshistorie i Forbindelse med Udlandets, saaledes at den vil læses med Interesse ogsaa der. Den engelske Fredsven Frøken Peckover skriver bl. a. ogsaa efter Læsningen af Dansk Fredsforenings Historie: „Jeg har læst denne udmærkede lille Bog næsten i aandeløs Spænding; det er et intelligent Arbejde, udført med Alvor og Taalmod. Vi ser i den, hvorledes det ene Skridt har banet Vej for det andet, og det er en Glæde at man har Del i Fredens velsignede Arbejde."

Some Early Workers for Womens Franchise, der er bleven tilsendt os af Miss Hope, er en meget interessant Fremstilling af Kvindernes haarde Kamp for Stemmeretten i Skotland. Miss Hope skildrer paa en livlig og tiltalende Maade de Kvinder, der med stor Troskab og Opofrelse har arbejdet for Kvindernes Frigørelse. Man føler under Læsningen sit Slægtskab med disse Kvinder, som Forfatteren fremstiller, og det er en hyggelig og elskværdig Kreds, man bliver ført sammen med. Priscilla Bright, M' Larsen, Mary Burton, Eliza Wigham og flere andre. Forfatterinden Miss Hopes lille Bog bør læses af danske Kvinder.

Moderne Verden, Forlægger J. Gravenhorst, tager næsten Vejret fra sine Læsere med sine talrige Overraskeleer og de smagfulde Billeder efter franske Moder. Naar man saa tillige i Bladet finder Masser af Anvisninger til Hækle- og Broderiarbejder, saa maa man indrømme, at her kan de unge Piger faa Vejledning i baade nyttige og smukke Haandarbejder.

Bog og Naal, redigeret af Skolebestyrerinde Th. Lang og Cand. mag. Ida Falbe Hansen. Februar og Martsheftet er udkommet. Februarheftet indeholder bl. a. en Artikel af Cand. mag. V. Trier, som kommer til det Resultat, at Piger lærer Matematik med samme Lethed og med samme Dygtighed som Drenge.

Studenterbladet.

Faa Blade kan gøre Regning paa at blive modtagne med mere Velvilje og Interesse end et „Studenterblad", thi derved forbindes straks Tanken om Ungdoms Friskhed. Studenterbladet maa være et Sted, hvor Ordet er frit for de Unge. Dog Studenterbladet stiller sig dog ogsaa en alvorlig Opgave, det vil ikke alene være et Udtryk for de „aandelige Interesser", der bevæger den danske Studenterverden, men det vil ogsaa omtale Forholdene ved Universitetet og diskutere om Universitetsreformer.

Af de første Numre fremgaar det, at der findes Sympathier mellem Studenterforeningen og Studentersamfundet, som maaske kunde have Betydning for Fremtiden.

I Nummer 2 findes et Digt af Helge Hostrup, som nok er værd at læse, han kalder det *Resignation*. Efter at han har talt om „ja slaa af, slaa af", siger han:

„Nej, hold fast min Ven, hold fast,
glem ej, hvad du higer efter,
men hold fast af alle Kræfter,
om Alverdens Troskab brast.

Hold, om du alene holdt,
vi mod Slaphed vil os væbne,
Manden skaber selv sin Skæbne,
kun den Svage bli'r dens Bold."

Men enhver, der ønsker at kigge ind i de akademiske Kredse, maa blive Holder; her findes i de allerede udgaaede Numre Artikler af Cand. Herman Trier, Dr. C. N. Starcke, Lektor Ellinger, Cand. Johan Ottosen og flere.

Iblandt Kvinderne maa Studenterbladet være velkommet — men naturligvis først og fremmest holdes af Kvindebladet „Hvad vi vil".

(Se omstaaende Avertissement om „Studenterbladet".)

Kvindelig Fremskridtsforening.

afholder Møde Mandagen den 2den April Kl. 8 Vestergade 9. Hr. Instruktør, Cand. mag. *P. A. Rosenberg* vil oplæse et nyt Skuespil af sine egne Arbejder.

Ikke-Medlemmer betaler 25 Øre.

Søndagen den 8. April Kl. 8 taler Digteren Hr. Kristoffer Janson i *Kvindelig Fremskridtsforening*, **Nørrevoldgade 92, St.** Foreningen vil den Aften være aaben for Enhver, der ønsker at høre den udmærkede Taler, som ogsaa her i Danmark er kendt og skattet i vide Kredse. Hr. Kristoffer Janson, der i en lang Aarrække har levet som Præst i Amerika og er nøje kendt med Skandinavernes Forhold der ovre, vil tale om „Hvad der venter Skandinaverne i Amerika".

Ikke-Medlemmer betaler 25 Øre.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af **Ida Boy-Ed.**

Bankier Dandorfs Hustru gik endnu en Gang igennem alle de Værelser, som var beredte til at optage de indbudne Gæster. Fra Forhallen, der ved Træer og Buske var forvandlet til en rigtig Have, kom man først ind i et lille Værelse, dekoreret i graat, der sædvanlig tjente Husfruen til Dagligstue, men i Dag kun blev benyttet som Gennemgang til begge de tilstødende Sale. Disse Værelser lignede ikke borgerlige Selskabsværelser, og med usigelig Stolthed svævede Ejerindens Øjne hen over hendes „stilfulde" Herligheder.

Fru Dandorf traadte hen foran et stort Spejl, rykkede den foran staaende Makartbuket lidt til Side, og underkastede sin egen Person en sidste Kritik. Hendes sorte Haar var skilt ad i Panden og friseret højt à la Recamier; en elegant Kjole af sort, storblomstret Silke fremhævede hendes brede Skuldre, fyldige Barm og stramt snørte Taille, og endte, efter at være stærkt oppuffet ved Midien, i et langt Slæb, som forsøgte at give den lille fyldige Dames Figur et majestætisk Udseende. Fru Dandorf opdagede, at Rosenbuketten paa hendes Bryst sad for højt oppe, og at Pudderet, som skjulte den lille Ansats til Knebelsbart paa hendes Overlæbe var drysset for stærkt paa. Disse Ulemper lod sig let afhjælpe.

Medens hun endnu var beskæftiget dermed, kom en smuk Dame med lyst Haar og fine, noget skarpe Ansigtstræk, brusende ind, kastede sig i en Lænestol, lagde sin Vifte i Skødet og satte sin Pincenet paa.

„Eders Værelser tager sig godt ud ved Lys, min bedste. Men det er dog en hel anden Genre end hos os i **Hovedstaden**."

Hun ordnede Kniplingsbesætningen, som i yppig Fylde bedækkede den blaa Kjole over det flade Bryst, og spurgte:

„Synes Du, at min Dragt er passende? Kan man se paa Kjolen, at den allerede er bleven pudset op tre Gange? Du véd jo, at vi maa indskrænke os. Hvor mange Mennesker kommer her i Aften?"

„Vær Du ganske rolig," sagde Fru Dandorf og stillede atter Makartbuketten hen paa dens Plads, „dit Toilette er meget smukt".

Det var i Grunden slet ikke hendes Mening, thi allerede om Middagen havde hun sagt til sin Mand: „Nu er jeg blot nysgerrig efter at se, hvilken sammenflikket eller udbedret Dragt din Kusine atter vil vise sig med i Aften; naar man kommer paa Besøg i et saadant Hus som vort, burde man dog ogsaa indrette sig derefter," hvorpaa Hr. Dandorf formildende svarede, at hos Officererne stod Indtægten sjælden i Samklang med den selskabelige Stilling, og at det derfor var meget rosværdigt af Oberstinden, at hun sparede.

„Naa, hvem venter I saa? Fremragende Personer? Bekendte Navne?"

„Aa, en Mængde," svarede Fru Dandorf velbehagelig, og nu begyndte hun at opramse Navnene paa de ventede Gæster, Listen sluttede med Professor von Droste med Damer.

„Hvad hører jeg," udbrød Oberstinden og rakte Haanden ud efter en Skaal med Konfekt, der stod paa Bordet, „hvilken Mængde Mennesker! Og von Droste siger Du? Den berømte Professor?"

„Ja, — kender Du ham? Har Du truffet ham i Selskaber? Kom han os eder?"

„Gud bevares! Vi omgaas kun min Mands Kammerater. Men jeg har en Gang hørt en af hans Forelæsninger. Det er en smuk Mand! Uhyre interessant. Men Damer, siger Du? Er han da bleven gift?"

„Hans Broders Enke og Datter bor hos ham. Det er en Kone, kan Du tro: fornem, forfærdelig fornem og elskværdig! Hun vil blive paa Moden. Du véd jo, hvordan det gaar — en ny Fremtoning, rig, smuk og oven i Købet en berømt Mands Slægtning! Vi er stolte over, at vi har hende først," fortalte Fru Dandorf, idet hun saa paa Uret, „men nu er det Tiden vi kan vente vore Gæster".

(Fortsættes.)

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet. Klager over mangelfuld Tilbringelse maa — helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bopæl nærmeste Postkontor.